

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2015

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.11.2015. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
од 20.11.2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ 10/2015 у кривичном поступку против оптуженог Живковић Миодрага, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став I КЗ СРЈ, у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужиоца за ратне злочине број КТО 6/14 од 04.06.2014.године, која је прецизирана поднеском од 05.06.2014.године.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,

Пуномоћник оштећених адв.Гордана Андрејевић

Оптужени Живковић Миодраг и бранилац оптуженог адвокат Драган Палибрк.

Приправнице, добро.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти тонског снимања су саставни део записника о главном претресу, а све у смислу члана 236 ЗКП-а.

Наставак доказног поступка

Да ли има још неких предлога у допуну доказног поступка? Нема. Одбрана?

Адв.Драган Палибрк: Не, хвала.

Председник већа:

Заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћник оштећених, бранилац и оптужени сагласно изјављују да немају нових предлога у допуну доказног поступка.

Председник већа објављује да је доказни поступак завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

Заменик тужиоца за ратне злочине, изволите.

Заменик тужиоца: Поштовани суде, шта рећи у завршној речи после експресно поновљеног суђења у предмету против оптуженог Миодрага Живковића, које је приведено крају после првог рочишта на коме оптужени није износио одбрану, а на питања председнице већа давао конфузне, немуште и неубедљиве одговоре, док су сви предлози тужиоца за саслушање предложених сведока одбијени. Шта закључити осим да је суду све јасно у овој кривично правној ствари и да нема никаквих дилема када је у питању кривица оптуженог. Ако је то већ тако, односно ако је суду све јасно, и ако нема дилеме о кривици оптуженог онда свакако нема ни тужилац. Тим пре што се на овом поновљеном суђењу ништа ново није десило, односно чуло, што би разуверило тужиоца у исправност његових тврдњи. Зато је завршна реч тужиоца са претходног суђења, тачније са претреса од 09.04.2015.године, саставни део ове завршне речи. Она се налази у списима предмета, са њом су упознати и суд и странке у поступку, па је ја зато нећу понављати. При свему што је тада речено остајем и данас, сматрам, односно налазим да одлука Апелационог суда којом је укинута првостепена пресуда у овом предмету, као и разлози због којих је то учињено, никога више у овој судници нити уопште не оставља у дилеми по питању кривице оптуженог. Све оно што је тужилац тврдио током суђења, изразио у завршној речи и касније у жалби, Апелациони суд је прихватио, указујући првостепеном суду да се основано жалбом тужиоца побија првостепена ослобађајућа пресуда, како због погрешно утврђеног чињеничног стања, тако и због побројаних битних повреда одредаба кривичног поступка. По нашем мишљењу у оваквој ситуацији евидентно је да чињенично стање у овом предмету није спорно. Оптужени је, свима је то јасно, са осталим актерима овог догађаја који су правноснажно осуђени у две државе, и у Србији и у Босни и Херцеговини, као саизвршилац учествовао у свему што се дешавало критичном приликом, осим у убиству . Дакле, заједно са осталима, њих четворица, Јовићем, Ђурђевићем, Ристићем и Спасојевићем почев од њиховог својевољног и заједничког доласка до куће оштећених Авдића и насилног уласка у исту, па све до хапшења на крају овог крвавог пира, „*da mihi factum, dabo tibi ius*“ каже стара латинска изрека још из римског права, буквално дајте ми чињенице даћу вам право. То су утврђене чињенице у овом предмету, вама остаје само да примените право. Остаје вам дакле само да одмерите казну и у том смислу предлог тужиоца је познат као и раније. То је казна затвора у трајању од 13 година. Разлози за овакав предлог садржани су у поменутој претходној завршној речи. За сличну криминалну количину окривљени Ален Ристић као млађе пунолетно лице је *tempore criminis* односно у време извршења кривичног дела, осуђен је на казну затвора у трајању од 10 година. По нашем мишљењу и виђењу предложена казна оптуженом Живковићу од 13 година затвора, сразмерна је тежини дела и наступелим последицама, а и у складу је са прокламованим циљевима специјалне и генералне превенције.

Председник већа: Захваљујем. Заменик тужиоца за ратне злочине остаје у свему код прецизиране оптужнице, остаје код завршне речи коју је претходно дао, а у свему како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Изволите, пуномоћник оштећених.

Пуномоћник оштећених адв.Гордана Андрејевић: Ја се као пуномоћник оштећених у свему придружујем завршној речи представника јавне тужбе, и морам да истакнем још нешто. Ја сам на претресу на коме сте објавили вашу одлуку, била у најмању руку изненађена вашом одлуком да се оптужени Живковић Миодраг ослободи од оптужбе, а оштећени су били шокирани. Мислим да су сви изведени докази у току овог поступка јасно указали на кривицу окривљеног Живковић Миодрага, најмање у истој мери као сви остали, сем Јовић Драгана који је директно убио . Одбрана окривљеног не да није била убедљива, него је била и крајње неживотна, из свега што је он чинио јасно се може сагледати да се у потпуности сагласио са вољом осталих окривљених, сада оптужених и осуђених да је учествовао у извршењу свих радњи које су и они чинили, и просто ми није јасно због чега је овај суд толику пажњу усмерио на околност како је окривљени Живковић Миодраг критичном приликом био обучен. По мени је то потпуно ирелевантно јер сви остали докази указују на то да је равномерно учествовао у радњама остале тројице, изузев Јовића. Његова одбрана коју је на прошлом претресу дао на Ваше децидирано питање зашто је после догађања у кући и кренуо колима са њима, и повео са собом ове две...односно учествовао у вођењу две оштећене, је толико неживотна, каже плашио сам се да останем ту. Па читава та територија је била под надлежности српске војске и српских добровољачких јединица. Није било разлога за његов страх. Овако његово понашање које смо утврдили да је заиста било критичном приликом, само јасно указује на то да је његова жеља била да се изврше радње које су извршене, да се у потпуности сагласио са тим што су други радили, да је и он то исто радио, а у прилог томе, јасно говоре искази свих оштећених лица, посебно оштећенеНе могу сад да се сетим. , мајке и супруге убијеног . Према томе мислим да би једина права одлука овог већа била осуђујућа пресуда. Хвала.

Председник већа:

Пуномоћник оштећених придружује се завршној речи заменика тужиоца за ратне злочине и предлаже да суд донесе осуђујућу пресуду имајући у виду све изведене доказе, а у осталом делу све како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Бранилац оптуженог, адвокат Драган Палибрк. Изволите.

Адв.Драган Палибрк: Уважена председнице већа и чланови већа. Како год ви овог поновљеног пута донели одлуку, ја желим као човек пре свега да вам изразим једну велику честитку за храброст коју сте учинили први пут кад сте мог клијента ослободили, јер ја сам то у више наврата и у овим судницама а и јавно рекао, и увек ћу говорити, да на жалост статистика нас уби и ово што је моја уважена колегиница пуномоћник оштећених рекла, да је зачуђена и она и породица оштећених, да је...говоримо за овај поступак, али и иначе, неки Србин за нешто ослобођен, ја ту потпуно могу да се сложим, стварно јесте зачуђујуће да се ослободи неки Србин, јер то је потпуно нормално за припаднике муслиманске нације, албанске нације, хрватске, код њих је можда двоје, троје, петоро извршило ратни злочин, остали су сви невини. Код Срба се то мери што на килограме, што на бројке, а то о чему ја причам говори статистика до које сам ја на жалост успео да дођем и што се тиче Хашког трибунала, и што се тиче овог нашег суда овде и што се тиче доле суда на Косову и Метохији, у Босни и Херцеговини, Хрватској. Значи потпуно се слажем са колегиницом, зачуђујуће је да неко стекне храброст да ослободи србина. Зато у том неком смислу нећу се више понављати и што сам много пута рекао као што рекох и јавно а и у овим судницама. Ако ко у то не верује, ту статистику ћу му показати, само се питам ко ће једног

дана да плаћа све те ослобађајуће односно осуђујуће пресуде за Србе, а ко ће да их надокнађује кад су осуђујуће пресуде за припаднике осталих нација. Немогуће је кад се рат води да просто само једна страна буде крива. Да. Нема проблема, ја сам хтео само да дам, имам на то право, реплику везано за завршну реч пуномоћника оштећених.

Е сад, што се тиче овог што је колега мој уважени заменик тужиоца рекао, знате, он полази од тога шта је Апелациони суд и какву је одлуку Апелациони суд донео, па га само питам, кад је већ Апелациони суд тако свесрдно прихватио све што је он у својој жалби рекао, па што му није преиначио одлуку, што тај исти Апелациони суд није био тако принципијелан, него вратио тај врућ кромпир овом суду. Не. Није он прихватио уважени колега Ваше наводе, а не знам ни сам чиме се руководио када је значи доносио такву одлуку. У сваком случају ја нисам видео да је тај Апелациони суд било где у својој одлуци рекао да треба да се саслушају ова три лица, о којима сам своје мишљење веома децидирано рекао у својој претходној завршној речи и нећу понављати. А ја се питам, и да је рекао и да смо их довели овде, шта би они ново нама рекли, сем што би вређали нашу интелигенцију, вероватно што би по пети пут променили причу. Такви сведоци нама требају, само да би се пошто пото неко послао на 13 или 20 година иза решетака, и при том тај неко био Србин. Значи, толико што се тиче тог неког налога који је наводно вама Апелациони суд дао, а ви по њему нисте поступили и не само кад је у питању саслушање ово троје, сада већ осуђених, него и уопште, ја нисам видео ни један налог да је вама Апелациони суд дао тада нити да се тако сложио са одлуком тужиоца, да је тужиоц све у праву а одбрана што прича то је све без везе. Ја ћу искористити прилику само још једну ствар да кажем. У оптужници у којој су сви урадили све, испада да је мој клијент и пљачкао , а ни један, али ни један сведок и доказ не указује да је био у кући, а камоли да је пљачкао, али то је када је оптужница онако паушално па меримо је на комаде, на килограме и тако даље, колико ћемо их утужити, сви су радили све. Под таквим оптужницама сви су....али нигде да опишемо кад, где, ко, како, што оптужница мора да ради. Али наравно, пошто су овде исто навикли да окривљени доказује своју невиност, а не тужилац да докаже кривицу, онда мене уопште не чуди овакав став, овакав закључак, јер само из оптужнице нама све може да буде јасно. Уопште нисмо морали све ове доказе да изводимо, него само да смо читали оптужницу.

Ја ћу морати да прочитам моју истину о овом догађају, ја на то имам право и тиме ћу завршити своју завршну реч. Чула сам да је мој свекар отворио улазна врата на стамбеном простору на спрату, и тада се зачула велика галама, псовке, те су упали људи и то тројица униформисаних и два цивила, са аутоматским пушкама. И два цивила. Тада је мене лице у шареној униформи са брадом, које је било најагресивније и најгрубље наредило да му извадим полни орган из панталона, што ја нисам учинила, него је он извадио свој полни орган, и ту у углу регала, у тој соби, пред свекром и мојим супругом, као и осталим укућанима, наредио ми да му љубим, пушим полни орган. Ја сам то и учинила јер сам се бојала да ме неће убити, те пошто се он узбудио, извео ме је из собе у ходник, код самог купатила, и ту ми наређивао да му пушим полни орган, што сам ја и чинила. А он ми је цијело време стављао прсте у вагину, те ми је потом стојећи у ћошку стављао свој полни орган у вагину, али није могао да ејакулира. Потом је тај са брадом, који ме је први натерао да ове ненормалности оставио, али ме је преузео тада друго лице, у шареној униформи, такође са брадом и он ме је одмах оборио доле на тепих ходника где је легао по мени, раширио ми ноге, уста ми притиснуо брадом а затим свој полни орган ставио мени у вагину, и мени није познато да ли је исти ејакулирао, јер сам ја већ била окрвављена ради скорашњег порога и осетила сам да ми тече крв из вагине. На шта је треће лице такође у униформи које је имало минђушу у уху, почело извлачити ладнице, тражећи злато, псујући нам усташку мајку и викајући да нам наш Алија силује

наше ћерке од шест година, а ми не силујемо овакве лијепе требе. Дошавши до те куће ја и онако голе, остале смо са лицем у униформи које је имала минђушу и лицем у бијелој тренерци. Док су оба лица са брадом у шареној униформи повела , као и један цивил који је био с њима, те су ушли у кућу, у наше комшинице, где су се задржали десет до петнаест минута. По изласку из града, три, четири километара, лице које је сједело напријед с брадом и који се представљао као главни, наредио је да се заустави возило те су нас обје опет истерале из возила, и тад је мене лице са брадом, поред кола натерало да му пушим полни орган и да не смијем испустити из уста полни орган док не ејакулира. Што је он кроз одређено вријеме и учинио. То јест ејакулирао ми је у уста. То лице које ми је ејакулирало у уста препустило ме је следећем лицу у униформи које је имало минђушу, те ме је он одвео иза кола, наредио ми да се нагнем на кола, одупрем рукама, а он је свој полни орган....Е то је истина. То је истина. А пре свега, ја...Моју истину, моју истину, ја овако видим догађај.

Председник већа: Молим Вас, има право на завршну реч. Наравно имате и Ви право на то.

Адв. Драган Палибрк: Наравно. А имам пре свега право, сви овде имају пре свега те жртве о којима брине ово тужилаштво и пуномоћник на истину, оне то имају...то пре свега имају право на истину. Значи овако сам ја истину видео. Шта желим да кажем? Желим да кажем то да ако се будемо скривали иза процесних разлога а занемаривали правду и истину, пре свега истину, цаба нам било који поступак. Тако да ја знам, не зато што верујем мом клијенту, него знам да је било овако како сам ја сада рекао. И то нисам рекао ја, него онај ко је требао да каже, и онај који је о томе најбоље знао и који је детаљно описао. Е кад се овако детаљно опише ко је шта радио, а ми врло добро по опису знамо ко је какав био, то је истина, а после тога што се моја уважена колегиница позива на , не него . Значи што се позива на то шта је рекла жена од 70 година, која ништа конкретно, није једно лице описала, чак...него сви су све радили а при том ни једну радњу не описује, при том није ни могла да је види. То да буде доказ да је неко нешто извршио, ау, онда можемо у великом проблему да будемо, сви можемо, зато што смо негде били, припадали некој јединици, налазили се на месту...сви можемо дебело да одговарамо, а ако се одговорност сноси на то да није ништа учинио. То би се могло говорити о некој моралној одговорности коју Бог гледа одозго. Али мислим да то није предмет кривично-правне...или ако јесте није ово како тужилац у својој оптужници тврди. Тако да, док ми будемо доказивали невиност и тако се понашали онда ћемо имати овакве укинуте одлуке Апелационог суда, велике одлуке, не знам да ли је ту била у питању сујета чланова већа који су већ донели по том питању једну одлуку, па сада да не кваре идилу из оног претходног и да им се не квари неки или шта је био мотив и разлог, ја не знам, али знам шта је истина. И ја сам с те стране веома чист. Хвала вам.

Председник већа:

Бранилац оптуженог детаљно анализира изведене доказе у завршној речи и све на начин како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Шта предлагете?

Адв. Драган Палибрк: Ја, ако, не да није доказано него дефинитивно мој клијент није то урадио, ја не могу ништа друго да предложем него да га ослободите, али, добро ја ретко кад предложем то јер сматрам да судско веће...

Председник већа:

Сматра да нема доказа да је оптужени извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Изволите. Ви желите да прокоментаришете завршну реч браниоца. Извилите.

Заменик тужиоца: Јесте имам право да се осврнем на завршну реч уваженог колеге и то ћу да искористим само да му скренем пажњу, не знам да ли је прочитао наводе моје жалбе, могао је, није морао нема везе, у сваком случају поставио је питање везано за то па ако је суд по свим предлозима тужиоца поступио мислећи на Апелациони суд па зашто онда није преиначио, е па сад само да му кажем да ја нисам ни предложио пренамене него сам предложио да се првостепена пресуда укине и да се врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да је то тачно види се из садржине жалбе која се налази у списима. То је једна ствар. Друга ствар што се тиче завршне његове речи и садржине исте били смо сведоци и чули смо да је он нешто читао, није нам рекао одакле је то што је прочитао, рекао је да је то његов став, међутим из онога како је то уношено види се да је то уношено ијекавштином и мени се чини да би то можда могло бити нешто, али не могу да тврдим јел', зато сам и хтео да нам он то каже за шта је суд рекао да не може да се користи у овом поступку да је то нешто што је издвојено из списка. Ако је то тако онда је овакав начин изношења завршних речи само једна манифестација непоштовања одлуке првостепеног суда пред којим се ми данас налазимо. Значи оно што је издвојено из списка ако је то то, то се не може користити, јер у свакој другој ситуацију није све у овом поступку постоје многи други поступци где је уважени колега сигурно бранио и браниће, он је млад човек, још многа лица то је његов посао, као што је мој посао да тужим, тужилац сам, не могу ништа друго да радим у овом тренутку, где ни у ком случају те службене белешке не користи нити цитира делове њих јер каже да то није прибављено на начин на који је то закон одредио. Да ли је то правично, да ли је то праведено да се тако што користи или не користи то уопште није важно шта ми мислимо „*durum lex sed lex*” уважени колега сигурно зна шта то значи, значи и најгори пропис који се примењује мора да се примењује боље него да никаквог прописа нема.

Што се тиче овог дела његове завршне речи у коме он тврди „ја знам мој клијент није извршио то кривично дело, ја знам да је то тако“, па то је превазилажење границе формалне одбране. Мој уважени колега зна да као бранилац треба да се држи и као адвокат граница формалне одбране, а не да улази у материјалну одбрану, то није његов посао, јер онда се поставља питање да ли он данас сведочи или је у улози браниоца. Ето то је мој осврт.

Председник већа: Захваљујем.

Оптужени Живковић Миодраг изволите. Шта Ви имате да кажете у завршној речи?

Опт. Миодраг Живковић: Па ја до сад све што сам рекао то је стварно истина, једино ми је жао што ја тим људима стварно нисам имао реалне шансе да помогнем ништа, јел' нико ме ништа није слушао, а и био сам затечен целом причом. Прво ми је жао што се

десило. То је то. Ово је права истина што сам ја рекао и што је рекао мој бранилац, с њим се сагласујем.

Председник већа: Придружујете се завршној речи браниоца?

Опт. Миодраг Живковић: Наравно, наравно.

Председник већа: Јел` имате још нешто да кажете?

Опт. Миодраг Живковић: Не ништа, ништа. Хвала.

Председник већа:

Оптужени Живковић Миодраг у завршној речи придружује се завршној речи свога браниоца и истиче да му је жао што се све то догодило и да није могао никако да им помогне.

Да ли има још неко нешто да каже?

Како нико ништа нема више да изјави,

Председник већа објављује да је главни претрес завршен.

Објављивање пресуде заказује се за

24. новембар 2015. године у 13,00 часова, судница број 3

Дакле 24. новембар 2015. године.

Довршено у 13,35 часова.

Записничар

Председник већа-судија